

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które wyklucza częściowy dostęp do zawodu fizjoterapeuty, będącego zawodem regulowanym w przyjmującym państwie członkowskim, obywatelowi tego właśnie państwa, który uzyskał w innym państwie członkowskim tytuł taki jak tytuł masażysty — hydroterapeuty medycznego, upoważniający go do wykonywania w tym drugim państwie członkowskim niektórych z działalności składających się na zawód fizjoterapeuty, jeżeli różnice pomiędzy dziedzinami działalności są tak poważne, że w rzeczywistości należałoby odbyć pełne kształcenie, by uzyskać dostęp do zawodu fizjoterapeuty. Do sądu krajowego należy ustalenie, czy jest tak w tym wypadku.

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 30 maja 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 12 de Madrid — Hiszpania) — Genil 48, S.L., Comercial Hostelera de Grandes Vinos, S.L. przeciwko Bankinter SA, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

(Sprawa C-604/11) (¹)

(Dyrektywa 2004/39/WE — Rynki instrumentów finansowych — Artykuł 19 — Zobowiązania dotyczące prowadzenia działalności w przypadku świadczenia usług inwestycyjnych na rzecz klientów — Doradztwo inwestycyjne — Inne usługi inwestycyjne — Obowiązek dokonania oceny adekwatności i przydatności świadczonych usług — Umowne skutki braku poszanowania owego obowiązku — Usługa inwestycyjna oferowana jako część produktu finansowego — Umowy swapowe zawarte w celu zabezpieczenia się przed wahaniami stóp procentowych produktów finansowych)

(2013/C 225/25)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 12 de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Genil 48, S.L., Comercial Hostelera de Grandes Vinos, S.L.

Strona pozwana: Bankinter SA, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de Primera Instancia Madrid — Wykładnia art. 4 ust. 1 pkt 1 oraz art. 19 ust. 4, 5 i 9 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145, s. 1.) — Umowy swapowe na stopy procentowe zawarte w celu zabezpieczenia się przed ryzykiem wahań stóp procentowych innych produktów finansowych — Ocena adekwatności

Sentencja

- 1) Artykuł 19 ust. 9 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG powinny być interpretowane w ten sposób, że, po pierwsze, usługa inwestycyjna jest oferowana jako część produktu finansowego jedynie wówczas, gdy w chwili oferowania omawianego produktu finansowego na rzecz klienta stanowi ona jego integralną część i, po drugie, przepisy prawodawstwa unijnego i wspólne europejskie normy, do których odwołuje się ów przepis powinny pozwalać na ocenę ryzyka klientów lub zawierać wymogi w dziedzinie informacji, obejmujące również usługę inwestycyjną stanowiącą integralną część omawianego produktu finansowego, aby owa usługa nie podlegała już obowiązkowi określonym w art. 19 dyrektywy 2004/39.
- 2) Artykuł 4 ust. 1 pkt 4 dyrektywy 2004/39 powinien być interpretowany w ten sposób, że oferowanie klientowi umowy swapowej w celu zabezpieczenia się przed ryzykiem wahań stóp procentowych produktu finansowego nabytego przez owego klienta stanowi usługę doradztwa inwestycyjnego zgodnie z definicją zawartą w tym przepisie, jeżeli polecenie odnoszące się do zawarcia tego rodzaju umowy swapowej jest skierowane do owego klienta jako inwestora, jest przedstawione jako odpowiednie dla owego klienta lub oparte na analizie jego indywidualnej sytuacji i nie jest wydane wyłącznie poprzez kanały dystrybucyjne lub przeznaczone dla ogółu społeczeństwa.
- 3) Do wewnętrznego porządku prawnego każdego z państw członkowskich należy uregulowanie skutków umownych braku dochowania przez przedsiębiorstwo inwestycyjne oferujące usługę inwestycyjną wymogów związanych z oceną, przewidzianych w art. 19 ust. 4 i 5 dyrektywy 2004/39 z zastrzeżeniem poszanowania zasad równoważności i skuteczności.

(¹) Dz.U. C 32 z 4.2.2012.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 16 maja 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Ryanair Ltd, Air One SpA.

(Sprawa C-615/11 P) (¹)

(Odwołanie — Skarga na bezczynność — Artykuł 232 CE — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 20 ust. 2 — Rzekoma pomoc państwa na rzecz włoskich przedsiębiorstw lotniczych — Skarga do Komisji — Brak decyzji Komisji)

(2013/C 225/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, D. Grespan i S. Noë, pełnomocnicy)

Pozostali uczestnicy postępowania: Ryanair Ltd (przedstawiciele: E. Vahida, adwokat, I.-G. Metaxas-Maragkidis, dikigoros), Air One SpA (przedstawiciele: M. Merola, M.C. Santacroce i G. Belotti, avvocati)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 29 września 2011 r. w sprawie T-442/07 Ryanair przeciwko Komisji uwzględniającego częściowo skargę na beczynność mającą na celu stwierdzenie, że Komisja bezprawnie nie zajęła stanowiska w przedmiocie złożonych do niej przez skarżącą w pierwszej instancji skarg dotyczących rzekomo przyznanej przez Republikę Włoską Alitalii, Air One i Meridiane pomocy w postaci różnego rodzaju przysparzających korzyści tym przedsiębiorstwom środków

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 65 z 3.3.2012

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 czerwca 2013 r. — HGA Srl i in. przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawy połączone od C-630/11 P do C-633/11 P) (¹)

(Odwołanie — Regionalna pomoc państwa — Pomoc na rzecz przemysłu hotelarskiego na Sardynii — Nowa pomoc — Zmiana istniejącego systemu pomocy — Decyzja korygująca — Możliwość wydania takiej decyzji — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 4 ust. 5, art. 7 ust. 6, art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 2, art. 16 i art. 20 ust. 1 — Wywierany przez pomoc efekt zachęty — Ochrona uzasadnionych oczekiwań)

(2013/C 225/27)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: HGA Srl, Gimar Srl, Coghene Costruzioni Srl, Camping Pini e Mare di Cogoni Franco & C. Sas, Immobiliare 92 Srl, Gardena Srl, Hotel Stella 2000 Srl, Vadis Srl, Maccep Srl, San Marco Srl, Due lune SpA, Hotel Mistral di Bruno Madeddu & C.Sas, L'Esagono di Mario Azara & Co. Snc, Le Buganville Srl (dawniej Le Buganville di Cogoni Giuseppe & C. Snc), Le Dune Srl (dawniej Le Dune di Stefanelli Vincenzo & C. Snc) [przedstawiciele: adwokaci G. Dore, F. Ciulli i A. Vinci (C-630/11 P)], Regione autonoma della Sardegna [przedstawiciele: A. Fantozzi i G. Mameli (C-631/11 P)], Timsas srl [przedstawiciele: adwokaci D. Dodaro i S. Pinna (C-632/11 P)], Grand Hotel Abi d'Oru SpA [przedstawiciele: adwokaci D. Dodaro i R. Masuri (C-633/11 P)]

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Grespan, C. Urraca Caviedes i G. Conte, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 20 września 2011 r. w sprawie T-394/08 Regione autonoma della Sardegna i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił żądania stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2008/854/WE z dnia 2 lipca 2008 r. dotyczącej programu pomocy „Ustawa regionalna nr 9 z 1998 r. — nadużycia w stosowaniu programu pomocy N 272/98” (Dz.U. L 302, s. 9), w ramach którego Regione autonoma della Sardegna przyznała subwencje na rzecz pierwotnych inwestycji w przemyśle hotelarskim na Sardynii — Obowiązek uzasadnienia — Zasady pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań

Sentencja

- 1) *Odwołania zostają oddalone.*
- 2) *Wnoszące odwołanie zostają obciążone solidarnie kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 20 czerwca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-635/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/56/WE — Połączenia transgraniczne spółek kapitałowych — Artykuł 16 ust. 2 lit. a) i b) — Spółka powstała w wyniku połączenia transgranicznego — Pracownicy zatrudnieni w państwie członkowskim statutowej siedziby spółki, bądź w innych państwach członkowskich — Prawo uczestnictwa — Brak identyczności praw)

(2013/C 225/28)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Enegren i M. van Beek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C.S. Schillemans i C. Wissels, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w określonym terminie środków niezbędnych dla wykonania art. 16 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych (Dz.U. L 310, s. 1) — Przysługujące pracownikom prawa uczestnictwa